ఆత్మజ్ఞానానికి నీలోతు హృదయం నీకు సహకరిస్తుంది.

ధృతిః - ధైర్యము. మీకు ఎన్ని కష్టాలు వచ్చినా ముందు ధైర్యము విడిచిపెట్టకండి. మీరు కష్టాలను భరించటం నేర్చుకోండి. మీ దేహం యొక్క ప్రారబ్దాన్ని శాంతిగా, సుఖంగా, ధైర్యంగా మీరు అనుభవించగలిగితే ఈ ప్రారబ్ధం రాబోయే జన్మలో రాదు. అనుభవించటం ఎలాగు తప్పదు కనుక సహనంగా, ఇష్టంగా అనుభవించండి.

శౌచం - శుద్ధిగా ఉండటం. మీరు మీ శరీరాన్ని శుద్ధిగా ఉంచటానికి ఎంత ప్రాముఖ్యత ఇస్తున్నారో అలా దైవాన్ని ప్రార్థిస్తూ, దైవాన్ని ధ్యానిస్తూ మీ మనస్సును, బుద్ధిని శుచిగా ఉంచండి.

అద్రోహః - ఎవరిపట్ల వైరభావం లేకుండుట. మీకు ఎవరైనా అపకారం చేస్తున్నారనుకోండి వారితోటి స్నేహం మానేయండి కాని వాడు మన శత్రువు అనే భావం పెట్టుకోవద్దు. మీరు వైరభావం పెట్టుకుంటే మీ మనస్సు బాహ్యముఖం అయిపోతుంది.

నఅతిమానితా - కొంతమందికి పొగడ్తలు అంటే ఇష్టం. అందరూ మనలని గౌరవించాలి, ఇతరులు కంటే మనలో ఏదో గొప్పతనం ఉంది, అందరూ మనల్ని మెచ్చుకోవాలి అనే బుద్ధిని విడిచిపెట్టేయండి. అసలు అటువంటి భావన రానివ్వకండి. దాని వలన మీకు వ్యక్తీభావన పెరుగుతుంది, ఉన్న వివేకం తగ్గిపోతుంది. మిమ్మల్ని ఎవరైనా పొగడటం మొదలు పెట్టారనుకోండి ఆ ధోరణి మార్చేయండి, ఇంకో ధోరణిలో పెట్టేయండి. మీరు పాయసం తిన్నట్టు ఆ మాటలు వినకండి, అవి వింటే మీకు వ్యక్తిభావన పెరిగిపోతుంది.

ఈ 26 లక్షణాలు దైవీధనం. దేవుడి దగ్గరకు తీసుకువెళ్ళేధనం ఇది. మీకు ఉన్న డబ్బు మీ శరీరానికి సంబంధించిన అవసరాలు నెరవేరుస్తుంది అది భౌతిక ధనం. కానీ ఈ దైవీధనం మిమ్మల్ని దేవుడి పాదాల దగ్గరకు చేర్చి మీకు మోక్షాన్ని ప్రసాదిస్తుంది. ఈ ధనం మీకు ఉంటే మంచిదే లేకపోతే లేదు, లేదు అనుకోకండి. హోల్ కంపెనీ చేసి దైవీధనాన్ని సంపాదించుకోండి. అందుచేత భగవద్గీత సాధనా గ్రంథము.

(సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 02-03-2011, జిన్నూరు)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

ఈరోజు శివరాత్రి అంటే శివుడు లింగరూపం ధరించిన రోజు. ఈ రోజున సాంప్రదాయం ఏమిటి అంటే పగలు ఆహారం ఏమీ తీసుకోకుండా, రాత్రి జాగరణ చేసి శివనామంతో గడిపితే వారు పవిత్రులవుతారు. శివుడు మనకు మొదటి గురువు. లింగం

సాకారముకాదు, నిరాకారము కాదు, సాకారానికి నిరాకారానికి మధ్యన ఉన్న మూర్తి. మనం లింగరూపాన్ని ఆధారంగా చేసుకొని శివస్వరూపాన్ని అంటే ఆత్మస్వరూపాన్ని అందుకోవటానికి దానిని గుర్తుకింద అక్కడ పెట్టారు, దానిని శివుడికింద మనం ఆరాధిస్తున్నాము. పరమాత్మ నిరాకారుడు, నిర్గుణుడు. ఆ నిరాకారుడిని, నిర్గుణుడిని ఒకేసారి మనం అందుకోలేము. మెట్లమీద నుండి మేడపైకి వెళ్ళటానికి ఒకోమెట్టు, ఒకోమెట్టు ఎక్కి ఎలాగ పైకి వెళతామో అలాగ నెమ్మదిగా సాధన చేసుకుంటూ, సాధన చేసుకుంటూ ఆ నిరాకార, నిర్గుణస్థితికి వెళ్ళాలి.

పూర్వం మహారాజులు అందరూ కొన్ని సద్గుణాలను ఆచరించేవారు. సత్యం, అహింస, దొంగబుద్ధి లేకుండా ఉండటం, పారిశుధ్యం, ఇంద్రియనిగ్రహం వీటిని పంచమహాగుణాలు అనేవారు. ఈ గుణాలను ప్రాక్టీసు చేసేవారు. అహింస అంటే కేవలం మాంసాహారం తినకపోవటంకాదు, ఇతరులను మాట ద్వారాగాని, చేతద్వారాగాని హింసపెట్టకూడదు. ఇతరులను హింసపెట్టాలనే బుద్ధి మనకు ఎక్కువగా ఉంటుంది, దానిలోనుండి విడుదల పొందటానికే అహింసా సిద్ధాంతం తీసుకొని వచ్చారు. ఇతరుల ఇంటికి వెళ్ళి సొత్తు దొంగిలించటమే దొంగతనం కాదు, మనకు అవసరంలేని వస్తువులను పోగుచేసుకోవటం కూడా ఒకరకమైన దొంగబుద్ధి. కొంతమంది అవసరంలేని వస్తువులన్నీ నొల్లుకుంటారు, అక్కడ నుండి నెమ్మదిగా దొంగబుద్ధి ప్రారంభమవుతుంది. పారిశుధ్యానికి కూడా మన పూర్వీకులు చాలా ప్రాముఖ్యత ఇచ్చారు. అంటే మనకు లోపల పారిశుధ్యం, బయట పారిశు ధ్యం రెండూ ఉండాలి. ఆత్మజ్ఞాన సముపార్జన చేయటానికి మనకు ధనం ఉందా లేదా, చదువు ఉందా లేదా అనేవి ముఖ్యం కాదు, మనకు ఇంద్రియనిగ్రహం, మనోనిగ్రహం ఎంతవరకు ఉన్నాయి అనేది ముఖ్యం. ధనం వలన మదం వస్తుంది. ధనాన్ని నిగ్రహించుకొనే శక్తి మనకు లేకపోతే ఆ ధనమే మదంకింద మారిపోయి శుభ్రంగా లోపల కుళ్ళిపోతారు.

ఈశ్వరానుగ్రహం లేకుండా ఎవరికీ ఐశ్వర్యం కలుగదు. మనకు ఉన్న ఐశ్వర్యాన్ని ఈశ్వర ప్రసాదంగా తీసుకోవాలి కాని అది మన సొంతం అనుకోకూడదు. కాళిదాసు ఏమని చెప్పాడు అంటే రఘువంశరాజులు కష్టపడి సంపాదించారు, వారికోసం సంపాదించలేదు, ఇతరులకోసమే కష్టపడి సంపాదించారు. రఘువంశ మహారాజులు గుఱ్ఱాల్లాగ పనిచేసారు, సన్యాసులుగా జీవించారు అని చెప్పాడు. అలా జీవించేవారు బాగుపడతారు, మోక్షం పొందటానికి వారికి అర్హత, యోగ్యత కలుగుతుంది. మహావిష్ణువు పాలసముద్రంలో సర్పం మీద నిద్రపోయేవాడు, శివుడి మెడలో సర్పం ఉంటుంది. ఆయన

మహావిష్ణువు, ఈయన మహాదేవుడు. సర్పాలమధ్యన వారు అంత శాంతిగా ఉంటే, మనం చిన్న కష్టంవస్తే భరించలేకపోతున్నాము అంటే మనకు సహనం లేదని అర్థం. ఆత్మకామం అంటే వారికి ఆత్మజ్ఞానం పొందాలనే కోరిక తప్ప ఇంక ఏమీ ఉండదు, వారి మనస్సు ఆత్మ చుట్టూ తిరుగుతూ ఉంటుంది, అనాత్మగొడవ వారికి ఉండదు, అనాత్మ వస్తువులమీద వారి మనస్సు వాలదు. ఆత్మ కామం ఉన్నవారినే ఆత్మ వరిస్తుంది, వారికి మాత్రమే ఆత్మ తెలియబడుతుంది.

ఉన్నది ఒక్కటి అంటే ఒక్కటే అని నోటితో చెపితే ఏముంది. అద్వైతం అనుభవంలోనికి రావాలి. నోటితో చెప్పటం వలన, పుస్తకాలలో చదవటం వలన దాని వైభవం మీకు తెలియదు, అది లోపల ఎలా ఉందో మీకు తెలియదు. అద్వైతానుభవం పొందినప్పడు దాని యొక్క సౌందర్యం మీకు తెలుస్తుంది, అందులో ఉన్న ఆనందం మీకు తెలుస్తుంది కాని వట్టి మాటల వలన ఏమీ ప్రయోజనం లేదు. శివుడు మొదటి ఆచార్యుడు, ఆయనే ఆత్మరూపంలో మన హృదయంలో అంతర్యామిగా ఉన్నాడు. మనం చూసే ఈ ప్రపంచంలో నుండి, మనం కాని విషయాలలో నుండి మనలను విడదీసి, ఈ పంచభూతాలను, దేహబుద్ధిని, అహంభావనబుద్ధిని మనచేత ఓవర్‌కమ్ చేయించి లోపలఉన్న సద్వస్తువును మనకు పట్టి ఇచ్చే వాడే శివుడు, వాడే ఆచార్యుడు, వాడే గురువు. గురువు అనుగ్రహం లేకుండా ఎవడికీ ఆత్మజ్ఞానం కలుగదు. ఆచార్యుడు ఏమి చేస్తాడు అంటే శాస్త్రాలను మీకు బోధిస్తూ, వాడు చెప్పింది మీకు అందుతోందో లేదో చూసుకొంటూ ఉంటాడు. వాడు ఆచారంగా ఉంటాడు. మీరు అనాచారంగా ఉంటే మిమ్మల్ని ఏమీ అనడు, మీకు విద్యను బోధిస్తూ మీకు తెలియకుండా మిమ్మల్ని అనాచారంలో నుండి బయటకు తీసుకొని వస్తాడు, వాడు ఆచార్యుడు.

ఆచార్యుడికి చదువు ఉండాలి, గురువుకు చదువు అక్కరలేదు. రామకృష్ణ పరమహంసను గురువు అంటారు. ఆయనకు చదువు లేదు, దగ్గర కూర్చోపెట్టుకొని ఉపనిషత్తులు అవీ చెప్పే శక్తి ఆయనకు లేదు. అయినప్పటికీ ఉపనిషత్తుల సారం అంతా ఆయనకు అనుభవంలో ఉంది కాబట్టి, వేదజ్ఞానం అంతా ఆయనకు అనుభవంలో ఉంది కాబట్టి, ఆయన తరించాడు కాబట్టి మీపట్ల దయ చూపించి మిమ్మల్ని తరింపచేయటానికి మాటలు చెప్పి, మీకు మంచి అలవాట్లు కలుగజేసి మీకు సహకారం అందించేవాడు, ఆయన అనుగ్రహస్వరూపుడే. అనుగ్రహం దగ్గరకు వచ్చేటప్పటికి గురువు, ఆచార్యుడు సమానమే.

శివుడు గురువుగా, ఆచార్యుడుగా అన్ని పాత్రలు పోషించగలడు. శివుడు అంటే సత్యం, శివుడు అంటే శాంతి, శివుడు అంటే మంగళం, శివుడు అంటే జ్ఞానం, నిరాడంబరానికి గుర్తు. అన్ని శక్తులు ఉన్నప్పటికీ ఏమీ ఆడంబరం కనబడదు. ఈశ్వరానుగ్రహం లేకుండా మనకు అద్వైతానుభవం రాదు. ఒకసారి శంకరాచార్యులవారు ఏమన్నారు అంటే ఓ శంకరా! నేను దేశమంతా తిరుగుతున్నాను, నేను దేశ సంచారం చేస్తున్నాను అని అనుకోవటం లేదు నీ ప్రదక్షిణమే చేస్తున్నాను అనే భావనతో తిరుగుతున్నాను, నా చేతులతో లోకానికి సంబంధించిన మంచిపనులు ఏమైనా చేసినా ఇదంతా నీ పూజే అనుకొని చేస్తున్నాను శంకరా అన్నారు. మంచిపనులు చేసేవారు కూడా అహంకారాన్ని పెంచుకొంటారు. బయటకు మంచి పనులు చేసినట్లు కనిపిస్తారు కాని లోపల కుళ్ళిపోతూ ఉంటారు. ఎందుచేతనంటే అక్కడ నేను అనే తలంపు ఉంది కదా, ఆ నేను అనే తలంపు వాడిని శుభ్రంగా పాడుచేస్తుంది, వాడికి పుణ్యం రావచ్చుకాని జ్ఞానం సున్నా.

మనకు నేను అనే తలంపు, నాది అనే తలంపు ఉన్నాయి. ఉదయం లేచినది మొదలు రాత్రి పడుకునేవరకు వాటి గురించే ఆలోచిస్తున్నాము, గుడి చుట్టూ తిరిగినట్లుగా నేను, నాది అనే తలంపులు చుట్టూ తిరుగుతున్నాము. రమణమహర్షి గారి పుస్తకాలు, ఆచార్యులవారి పుస్తకాలు చదివేసి ఆ తలంపులను పొండి పొండి అంటే అవి ఎక్కడికి పోతాయి. మీకు ఏదైనా పోవాలి అంటే అవి మీకు కనబడకుండాపోతే మనం వాటిని మర్చిపోతాము కాని నిరంతరం అవే మనకు కనబడుతూ ఉంటే అవి పోవటానికి అవకాశం లేదు. భార్యభర్తలు ఇద్దరు ఒప్పుకుంటేనేగాని డైవర్సు జరగదు అలాగే నువ్వు వాటిని పొమ్మన్నా, మనల్ని విడిచిపోవటానికి నేను, నాది అనే తలంపులకు ఇష్టం లేదు అనుకోండి ఇంక అవి బయటకు పోవు అని చెపుతున్నాడు. వాటంతట అవి మనలను విడిచిపెట్టాలి కాని మనం వాటిని విడిచిపెట్టటం కష్టం. ఏదోచెట్టు కింద కూర్చుని నేను ఎవడను? నేను ఎవడను? అంటే అంత తేలికగా అవి పోవు. చాలామంది నేను ఎవడను? పుస్తకాలు చదువుతున్నారు ఇందులో నేను అనే తలంపు పోయినవాడు ఎవడో చెప్పండి? అది మనలను వదిలేయాలి కాని మనం దానిని వదిలించుకోలేము. అది మనలను వదలటానికి ఈశ్వరానుగ్రహం ఉండాలి, దైనందిన జీవితంలో మన బిహేవియర్ ఇంటెలిజెంట్‌గా, ఇంపెర్సనల్‌గా ఉండాలి. అంటే పని కనిపిస్తూ ఉండాలి, మనిషి కనబడకూడదు, మనం ఎలా ఉంటాము అంటే మనుషులం కనిపిస్తూ ఉంటాము కాని పని చెయ్యము, ఈశ్వరానుగ్రహం లేకుండా

అద్వైతానుభవం కలుగదు. ఈశ్వరానుగ్రహం ఎప్పడు కలుగుతుంది అంటే నువ్వు రూపబుద్ధి, నామబుద్ధి లేకుండా పని చెయ్యాలి. మనం చూద్దామన్నా అక్కడ వ్యక్తి కనబడకూడదు, పని జరిగిపోతూ ఉండాలి. నీమాట, చేత, తలంపు నిదానంగా ఉండాలి. అప్పడు ఈశ్వరుని దయకు పాత్రుడవు అవుతావు. ఈశ్వరుని దయ వలన మాత్రమే నేను, నాది అనే తలంపులు నిన్ను విడిచిపెట్టిపోతాయి.

నీ హృదయాంతరాళాలలో పరమేశ్వరుడు అంతర్యామిగా ఉన్నాడు. అయితే నువ్వు అంత లోపలకు దిగలేకపోతున్నావు. నీకు ఇంద్రియనిగ్రహం లేదు, మనోనిగ్రహం లేదు అందుచేత అంత లోపలకు వెళ్ళలేకపోతున్నావు. నీకు తూకం తక్కువగా ఉంది. ఇంద్రియనిగ్రహం ఉన్నప్పడే, నీ మనస్సును నియమించుకొన్నప్పడే నీకు తూకం పెరుగుతుంది, అప్పడు మాత్రమే నువ్వు హృదయం యొక్క లోతులలోనికి వెళ్ళగలవు. నువ్వు తూకాన్ని పెంచుకొని హృదయం యొక్క లోతులలోనికి వెళ్ళేకొలది అక్కడ ఉన్న పరమేశ్వరుడు నిన్ను కౌగిలించుకొనే టైములో ఈ నేను, నాది అనే తలంపులు పోతాయిగాని అప్పటిదాకా ఇవి పోవు. భగవంతుడి కౌగిలిలో నువ్వు ఉన్నప్పడు మాత్రమే ఈ నేను, నాది అనే తలంపులు పోతాయి గాని బయట నువ్వు చేసే జిమ్మిక్కుల వలన ఇవి పోయే అవకాశం లేదు. యోగం అంటే ఏవో ఆసనాలు వేయటంకాదు జీవుడిని తీసుకొనివెళ్ళి వాడి పుట్టు స్థానమైన హృదయంలో లయం చెయ్యాలి. హృదయంలోనికి నీ మనస్సు వెళ్ళి లయం అవ్వాలి. అప్పడు ఈ నేను, నాది అనే తలంపులు నీకు కనిపించకుండా పోతాయి.

నీ మనస్సును నాకు ఇచ్చేయి అని భగవంతుడు అంటున్నాడు. ఆయన చెప్పినంత తేలికకాదు ఇవ్వటం. నువ్వు మనస్సును నాకు ఇచ్చేస్తే నువ్వు ఇంక లోకంలోకాదు జీవించేది, నాలోనే జీవిస్తావు అంటే పారమార్థిక జీవితంలోనికి వచ్చేస్తావు. మనస్సును నాకు అర్పించటానికి నువ్వు అభ్యాసం చెయ్యి. మనిషి ఏమి చేస్తాడు అంటే వాడు మంచిపని చేసినా, చెడ్డపని చేసినా వాడి అహంకారాన్ని సంతృప్తిపరచుకోవటం కోసం పనిచేస్తాడు. వాడు చేసే పనులు, వాడు మాట్లాడే మాటలు అహంకారానికి మేత, అప్పడు ఇంక అది ఎలా పోతుంది. నీ అహంకారాన్ని ఒక ప్రక్కనపెట్టి, నీ ఇష్టాలు అయిష్టాలు వదిలేసి, నేను వద్దని చెప్పిన పనులు మానేసి, నాకు ఇష్టమైన పనులు నేను చెయ్యమని చెప్పిన పనులు నువ్వు చేస్తూ ఉండాలి. నువ్వు ఏరకంగా పనిచేస్తే నా దయ నీకు కలుగుతుందో ఆ రకంగా పని చేసుకొంటూ వెళ్ళు. పని నేచురల్‌గా మనల్ని విడిచిపెట్టి వెళ్ళిపోతే దానివలన

ఇబ్బంది లేదు. కాని చేసే పనిని మనం బలవంతంగా విడిచిపెడితే దాని వలన జన్మలు పెరుగుతాయి, నీ లోపల అంతర్యామిగా ఈశ్వరుడు ఉన్నాడు, ఆయన దయను సంపాదించు, ఆయన దయను సంపాదిస్తే నీకు ఆత్మజ్ఞానం కలుగుతుంది. మనకు అబద్ధమైన దేవుళ్ళు అంటే ఇష్టం కాని నిజమైన దేవుళ్ళు అంటే ఇష్టం ఉండదు. ఎందుచేతనంటే అబద్ధమైన దేవుళ్ళు దగ్గరకు వెళ్ళినా ఈ మనస్సు పోదు, అహంకారం పోదు. నిజమైన దేవుడి దగ్గరకు వెళ్ళేటప్పటికి ఆయన ఆత్మ అయి ఉన్నాడు కాబట్టి నీకు ఆత్మబుద్ధి కలుగుతుంది, దేహబుద్ధి పోతుంది. మనం ఏ దేవతలనైతే పూజిస్తున్నామో వారందరూ ఉన్నారా అని ఒకరు భగవాన్‌ను అడిగారు. నువ్వు ఈ దేహంలో ఉన్నాను అనుకొంటున్నావు కదా. నువ్వు ఎలా అయితే ఉన్నాను అనుకొంటున్నావో అలాగే వాళ్ళు కూడా ఉన్నారు. అయితే ఈ నేను ఎంత నిజమో వారు కూడా అంతే నిజం. అది పారమార్థిక సత్యం కాదు.

ఆచార్యుడు ఆయన బాడీలెస్, మైండ్‌లెస్, వరల్డ్‌లెస్, గాడ్‌లెస్ అటువంటి మహోన్నతమైన స్థాయిలోనికి నిన్ను తీసుకొని వెళ్ళటానికి చేసే ప్రయత్నమే ఆచార్యుడి బోధ. అక్కడ అసలు ద్వైతం లేదు, నువ్వు వేరు నేను వేరు అనే బేదబుద్ధి రావటానికి అవకాశం లేదు. బ్రహ్మం తప్పించి, సత్యం తప్పించి ప్రతీదీ నీ మనస్సు యొక్క కల్పితం. మనోనాశనం అవ్వాలి. మనోనాశనం అవ్వాలి అంటే మనస్సు వెళ్ళి హృదయంలో లయమవ్వాలి. సత్యసాక్షాత్కారం అయ్యేవరకు ప్రతీజన్మలోను ఏదోరకమైన దుఃఖం, ఏదోరకమైన అశాంతి, ఏదోరకమైన వెలితి నిన్ను వెంటాడుతూనే ఉంటాయి, దానిని ఎవరూ ఆపలేరు. ఈ రోజున బాగానే ఉన్నాము రేపటి రోజు ఎలా ఉంటుందో చెప్పలేము. ఈ మధ్యన ఒక డాక్టరుగారు బాగా సంపాదించుకొన్నారు. నేను బాగా అభివృద్ధిలోనికి వచ్చాను అని పాపం సంతోషిస్తున్నారు. మీ అమ్మాయి ఇంకో కులం వాడిని పెళ్ళి చేసుకోవటానికి ప్రయత్నం చేస్తోంది అని సడన్‌గా వార్త వచ్చింది. అంతే ఆయన సంతోషం అంతా ఎగిరిపోయింది. ఇదే పరమాత్మ గీతలో చెప్పాడు. నీ ఇంద్రియాలద్వారాగాని, నీ మనస్సు ద్వారాగాని బయట విషయాల నుండి నువ్వు ఏ రకమైన ప్లెజర్ తీసుకొన్నా అదంతా ఏనాటికైనా పెయిన్‌కింద మారిపోతుంది అని చెప్పాడు. అంటే వడ్డీతో సహా నువ్వు దుఃఖాన్ని అనుభవించవలసిందే ఎందుచేతనంటే అది నిజమైన సంతోషం కాదు, అది సత్యంలోనుండి వచ్చిన ఆనందం కాదు. అనాత్మవిషయాల నుండి నువ్వు తాత్కాలికంగా సంతోషం పొందినా ఏనాటికైనా అది దుఃఖంగా మారిపోవును. ఒకవేళ ఈ జన్మ నీకు బాగా వెళ్ళిపోయింది అనుకో వచ్చే జన్మలో అయినా ఈ భారం అంతా మోయవలసిందే. మీలో ఎంత పాపకర్మ ఉన్నప్పటికీ

మీరు ఆత్మజ్ఞానం కనుక సంపాదిస్తే ఆ అగ్నిలో పాపకర్మ అంతా కాలిబూడిద అయిపోతుంది, ఆత్మజ్ఞానం యొక్క వైభవం అట్టిది. ఆత్మవిద్యతో పోల్చదగిన విద్యలేదు. ఆత్మవిద్య వలన మాత్రమే ఆత్మ తెలియబడుతుంది.

ధనం వలన, విద్యవలన అవినయం వచ్చే అవకాశం ఉంది. నీకు బాహ్యపరిస్థితులు అన్నీ బాగున్నప్పటికీ నువ్వు వినయాన్ని విడిచిపెట్టవద్దు. మీ మొఖంలో అవినయం కనిపిస్తూ ఉంటే మీరు ఈశ్వరుని ప్రభావంలో లేరు, మాయ ప్రభావంలో ఉన్నారు అని అర్థం. అందుచేత మీకు ఎన్ని ఉన్నప్పటికీ మీ మొఖంలో అవినయం కనబడకూడదు, మీ మొఖంలో అవినయం కనబడుతోంది అంటే భవిష్యత్‌లో మీరు పాడైపోతారని గుర్తు. మన శరీరం చనిపోయాక ఈ శరీరం మన కూడా రాదు కాని ఈ శరీరంలో ఉండగా మనం సంపాదించుకొన్న గుణాలు మనకూడా వస్తాయి. అందుచేత గుణాల విషయంలో జాగ్రత్తగా ఉండాలి. అసురసంపద ఉన్నవాడికి దైవజ్ఞానం కలుగదు. దైవీసంపద ఉన్నవాడికే దైవజ్ఞానం కలుగుతుంది. ఈశ్వరుడు అంటే సత్యం, ఆయన మనలాగ ఒక వ్యక్తికాదు. ఆయన విశ్వాత్మ. ఈశ్వరుడు మాట్లాడుతున్నాడు అంటే అక్కడ సత్యమే మాట్లాడుతుంది. మన మాటకు, మన ప్రవర్తనకు తేడా ఉండవచ్చు కాని దేవుడు, దేవుడి వాక్యం ఒక్కటై ఉన్నది, ఆ వాక్యం కూడా దేవుడితో సమానము. అందుచేత ఆ వాక్యాన్ని అధ్యయనం చేసి, అర్థం చేసుకొని, జీర్ణం చేసుకొంటే నువ్వు ఈశ్వరుడిలో ఐక్యమవుతావు. నువ్వు సత్యం వైపుకు జరుగుతూ ఉంటే, ఆవలయంలోనికి వెళ్ళగలిగితే నువ్వు విడిచిపెట్టేసిన గుణాలు తిరిగి నీ దగ్గరకు వచ్చే అవకాశం లేదు. నిన్ను సత్యం దగ్గరకు తీసుకొని వెళ్ళేది ప్రేమ, సత్యం నుండి నిన్ను దూరం చేసేది కామం. కామం వేరు, ప్రేమ వేరు. కామానికి కోరికలు ఎక్కువ ఉంటాయి, ప్రేమకు కోరికలు ఉండవు. కామం నిన్ను మోహంలో ప్రవేశపెడుతుంది. మోహంలో నుండి నిన్ను విడుదల చేసేది ప్రేమ. ఈశ్వరుని పాదాల దగ్గరకు తీసుకొనివెళ్ళేది ప్రేమ, ఈశ్వరుని పాదాలకు దూరం చేసేది కామం.

మహాత్ములతోటి సాంగత్యం వలన వారి అంతస్థు మనకు తెలియకపోయినా, వారి హృదయం యొక్క లోతులు మనకు తెలియకపోయినా, వారు నీకు ఒక్కమాట కూడా బోధించకపోయినా దూడ వెనకాల మనిషి ఉండి దానిని ఎలా తోలుకెళతాడో అలాగ మనోమూలమైన హృదయంలోనికి నీ మనస్సును మహాత్ముల యొక్క అనుగ్రహం తోలుకొనిపోతుంది, అది మహాత్ముల యొక్క వైభవం. దూడను కర్రపుచ్చుకొని ఎలా

తోలుకెలతాడో అలాగ గురువు ఏమీ కర్రపుచ్చుకోడు, ఆయన అనుగ్రహం వల్లే నీ మనస్సును హృదయంవైపుకు నడిపిస్తూ ఉంటాడు. కొంతమంది ఎంత ఉన్నా వారికి సంతృప్తి ఉండదు, అసంతృప్తిగా ఉంటారు. ఈ అసంతృప్తిలో నుండే ఇతరుల మీద అసూయ పుడుతుంది. మహాత్ములతోటి శారీరకంగా దూరంగా ఉన్నప్పటికీ మహాత్ములను యోగులను స్మరించటం వలన, వారితో మానసికసాంగత్యం వలన నువ్వు పవిత్రుడవు అవుతావు, నీ హృదయంలో ఉన్న నిజతత్వం నీకు ఎరుకలోనికి వస్తుంది, వారి సహవాసం వలన వచ్చే లాభం అది.

గీతాశాస్త్రం కేవలం అర్జునుడిచేత యుద్ధం చేయించటానికి కాదు, యుద్ధభూమిని నెపంగా పెట్టుకొని మానవజాతికి పరమాత్మ ఇవ్వవలసిన సందేశం ఇచ్చాడు. రామరావణ యుద్ధంలో కూడా లక్ష్మణుడు మూర్ఛపోయినప్పుడు విభీషణుడు రాముడితో అంటాడు ఈ రాక్షసులను సంహరించటం కష్టం, సీతచుట్టూ కాపలా ఉన్నవారందరూ నాకు స్నేహితులే వారితో చెప్పి దొంగచాటుగా సీతను ఇక్కడకు తెప్పిస్తాను, సీతను మనం అయోధ్యకు తీసుకొనిపోదాము అని విభీషణుడు చెపుతాడు. అప్పుడు రాముడు ఏమన్నాడు అంటే ఈ మహాయుద్ధం అంతా సీతకోసం చేస్తున్నామా? ఇక్కడ సీత ముఖ్యం కాదు, రాక్షస సంహారం ముఖ్యం, రాక్షస సంహారం పూర్తి అయ్యేవరకు ఈ యుద్ధం ఆగదు, ఈ లోపుగా మనం ఎవరిని కోల్పోయినా ధర్మాన్ని ఆచరించటం మానను అని చెప్పాడు. అందుచేత రాముడు ధర్మస్వరూపుడు అని చెపుతారు. రామకృష్ణుడికి ఎకరన్నర భూమి వారసత్వంగా వస్తుంది. అన్నగారు వాళ్ళు భూమిని అమ్మినప్పుడు ఈ ఎకరన్నర గురించి సబ్‌రిజిష్ట్రార్ ఆఫీసులో ఈయనను సంతకం పెట్టమన్నారు. నేను ఎందుకు పెట్టాలి అని రామకృష్ణుడు సబ్‌రిజిష్ట్రార్‌ను అడుగుతాడు. దాని మీద నువ్వు హక్కుదారుడు, నువ్వు సంతకం పెడితేనేగాని కొనుక్కొన్నవాడికి అది చెల్లదు అని చెపుతాడు. అప్పుడు రామకృష్ణుడు చెప్పిన మాట నాకు ఎక్కువగా గుర్తుకు వస్తుంది. రామకృష్ణుడు ఏమన్నాడు అంటే ఒక వ్యక్తికి ఆస్తి ఉండవచ్చు, దేహాత్మబుద్ధి ఉన్నవాడికి ప్రోపర్టీ ఉండవచ్చు ఏమండీ రిజిష్ట్రార్‌గారు చైతన్యానికి ఎక్కడైనా పొలం ఉంటుందా, చైతన్యానికి ఎక్కడైనా ప్రోపర్టీ ఉంటుందా అన్నాడు. ఆయన శరీరం చనిపోయినా ఆయన నోటినుండి వచ్చిన ఈ వాక్యానికి చావులేదు, అది ఇమ్మోర్టల్. సంతకం పెడితే ఆ ఆస్తిమీద నాకు హక్కు ఉన్నట్లు నేను అంగీకరించినట్టేకదా అన్నాడు. అప్పుడు కొనుక్కొన్నవాడు ఏమన్నాడు అంటే ఈయన ప్రవర్తన చూస్తే ఈయన సంతకం అవసరం లేదు అనిపిస్తోంది అన్నగారి సంతకం సరిపోతుంది అని చెప్పాడు, అప్పుడు అన్నగారు సంతకం పెట్టారు.

గురువు అంటే కేవలం భౌతికశరీరం కాదు. గురువు యొక్క శరీరం పోయినా ఆయన అనుగ్రహం పనిచేస్తూనే ఉంటుంది. మన శరీరం పోయినప్పుడు బాహ్యమైన సంబంధాలు అన్నీ తెగిపోతాయి కాని గురువుతో ఉన్న సంబంధం తెగదు. నువ్వు ఏ శరీరంలో ఉన్నా నీ అడ్రసు తెలుసుకొని నిన్ను వెంటాడి వెంటాడి చైతన్యం తాలుక ఎరుక నీకు కలిగేవరకూ గురువు అనుగ్రహం నిన్ను విడిచిపెట్టదు. అట్టిది గురువు అనుగ్రహం దానికి కారణాలు అక్కరలేదు. నేను, నాది అనే తలంపులు అవి నిన్ను విడిచిపెట్టాలి కాని నువ్వు వాటిని విడిచిపెట్టలేవు. నువ్వు సత్యాన్వేషణలో ఉన్నప్పుడు, సత్యం యొక్క సన్నిధిలోనికి నువ్వు జారుకున్నప్పుడు మాత్రమే ఈ నేను, నాది అనే తలంపులు కనబడకుండా పోతాయి. ఈశ్వరానుగ్రహం పొందటానికి మనం ప్రయత్నం చేయాలి. ఆయన అనుగ్రహం లేకుండా మనం ఏమీ చేయలేము. అదే నిజమైన సంపద. ఆచార్యులవారు ఒకసారి ఏమన్నారు అంటే సత్యానుభవం పొందాక నీ పాతఅలవాట్లను రమ్మన్నా అవి తిరిగిరావు. మన అలవాట్లు అన్నీ ఏమైపోయాయి అని వెదికినా అవి మీకు కనబడవు. సత్యసాక్షాత్కారం యొక్క వైభవం అది. నిప్పులో పడిన ఈగలు, దోమలు బతకగలవా? సత్యసాక్షాత్కారం అయిన తరువాత నీ పాతఅలవాట్లు కూడా నిప్పులో పడిన ఈగలు, దోమలవంటివే. అవి కాలి బూడిద అయిపోతాయి. శివుడే మొదటి ఆచార్యుడు, మొదటి గురువు. ఆయన అనుగ్రహస్వరూపుడు. అనేకమంది దేవతలు అనేకమంది కోరికలు నెరవేర్చవచ్చు. మీకు ఏమి కావాలంటే అవి కోరుకోండి, అవి వస్తాయి, అవి ఎంతకాలం ఉంటాయి అనుభవిస్తే పోతాయి. శివానుగ్రహం లేకుండా అద్వైతానుభవం కలుగదు అని ఆచార్యులవారు చెప్పారు. అలాగని ఆయనకు శివకేశవ బేధం లేదు. మరి అలా ఎందుకు ఆయన చెప్పాడో, అదే నేను ఈ శివరాత్రి రోజున మీకు రిపీటెడ్‌గా చెపుతున్నాను.

(సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 09-05-2011, గుండుగొలను)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

మనిషికి మాటలోకాని, చేతలోకాని, ఆలోచనలోకాని తొందరపాటు పనికిరాదు. శాంతచిత్తం అవసరం. మనం శరీరానికి ఎక్కువ ప్రాముఖ్యత ఇస్తున్నాము. కాని శరీరానికి ఎంతవరకు ప్రాముఖ్యత ఇవ్వాలి అంటే జ్ఞానసముపార్జనకి ఉపయోగపడేలాగ ఉంటే సరిపోతుంది. దైవీసంపద పెంచుకుంటూ రావాలి. దైవీసంపద పెంచుకోవటం వలన ఆత్మజ్ఞాన సంపాదనకు అర్హత కలుగుతుంది. రాగ దోషము, ద్వేష దోషము ఈ రెండూ